

Arrest

nr. 156 076 van 4 november 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 15 mei 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juni 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DECROOCK loco advocaat S. MICHOLT en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Irakees staatsburger en een sjiitische moslim te zijn afkomstig uit Dhi Qar (Zuid-Irak), doch sedert 1990 woonachtig te Bagdad (Centraal-Irak) in de wijk al Khaleegh. U verliet Dhi Qar om bij een oom in een restaurant te gaan werken. Datzelfde jaar huwde u met uw huidige echtgenote. In 1993 stopte u met school en ging u werken in de winkels van uw oom.

Op een voor u onduidelijk moment ontstond er een conflict tussen uw stam, de al-Hamimi stam en de al-Tab stam. (H.), de zoon van uw broer (J.), zou een auto-ongeluk hebben veroorzaakt waarbij een lid van de al-Tab stam zijn ledematen zou hebben gebroken. Volgend op dit incident kwam een stambemiddeling tot stand waarbij de al-Tab stam een bedrag ter compensatie werd aangeboden.

Daarnaast werd uw dochter (S.), die bijna blind is, uitgehuwelijkt door uw stam aan de al-Tab. U werd hierbij niet geconsulteerd. U werd op 8 september 2011 door uw vader en uw broers op de hoogte gebracht van deze beslissing van de stammenraad. Gezien de gezondheidstoestand van (S.), was u tegen deze beslissing gekant. U stelde nog voor dat uw dochter (A.), die 11 jaar oud is, mocht worden uitgehuwelijkt aan een lid van de al-Tab stam, maar hiermee ging men niet akkoord gezien haar jonge leeftijd. Omdat u bang was dat ze (S.) bij u weg zouden komen halen, verlieten op 18 september 2011, u en uw familie de woonst in de wijk al-Khaleegh en trok u samen met uw familie in bij een vriend in de wijk Al-Amin 2. Op 22 september 2011 werd uw woonst in brand gestoken door uw broers en oom. De dag nadien deed u aangifte in het politiekantoor van Bagdad al-Jadida. Op 26 september werd er een arrestatie bevel tegen hen uitgevaardigd. Op 25 september 2011 ontving u een brief van uw oom (N.), waarin stond dat de stammenraad de beslissing had genomen u te verstoten. U besloot Irak te verlaten. Op 16 oktober 2011, vertrok u samen met uw dochter (S.) (O.V. 6.907.200) via Noord-Irak en Turkije naar België, alwaar u aankwam op 28 oktober 2011. Op 3 november 2011 wendde u zich tot de Belgische autoriteiten en gaf u te kennen nood te hebben aan internationale bescherming.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: uw originele Iraakse identiteitskaart, uw origineel attest van woonst, originele identiteitskaarten van uw echtgenote en kinderen, een originele voedselrantsoenkaart d.d. 2010, uw originele huwelijksakte, een originele verklaring van de stammenraad, een kopie van aangifte d.d. 23 september 2011 op het politiebureau van Bagdad al-Jadida als ook een kopie van uw verklaring afgelegd, een overdracht van de klacht naar de rechtbank van Bagdad al-Jadida op 26 september 2011, een kopie van het arrestatiebevel d.d. 27 september 2011, een kopie van vaststelling d.d. 25 september 2011 en tenslotte documenten in verband met de medische toestand van uw dochter.

Het CGVS nam op 25 juli 2014 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U diende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) beroep in tegen deze beslissing. De RVV besloot in haar arrest van 6 februari 2015 tot een vernietiging van de beslissing van het CGVS.

In het kader van uw beroep legde u volgende bewijsstukken voor: uw bijlage 26, een attest van het Ministerie van Binnenlandse Zaken - verkeersdienst Dhi Qar d.d. 18 augustus 2014 met vertaling, een stamreglement met vertaling en een UNAMI rapport van augustus 2013.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw asielaanvraag dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in Irak een vervolging vreest in de zin van de Vluchtelingenconventie van Geneve of een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 en wel om de volgende redenen.

U stelt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in zin van de conventie van Genève omwille het feit dat u tegen een besluit van uw stam, al-Hamimi, in zou hebben gehandeld. U vreest vervolging vanwege uw stam daar de Iraakse autoriteiten niet bij machte zijn om u te beschermen tegen wraakacties.

Met betrekking tot de door u vooropgestelde vrees voor vervolging, dient vooreerst te worden opgemerkt dat u niet overtuigt dat er sprake zou zijn van een conflict tussen u en uw eigen stam, de al-Hamimi stam. U verklaarde in dit verband dat de aanleiding van het initiële conflict tussen de al-Tab en de al-Hamimi stam een auto-ongeluk was, veroorzaakt door (H.), uw neef, en waarbij een lid van de al-Tab stam gewond zou zijn geraakt. U beweerde dat het lid van de al-Tab stam, zijn benen en andere ledematen zou hebben gebroken (CGVS, p. 14). Geconfronteerd met het feit dat u tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat (H.) een lid van de al-Tab stam zou hebben "vermoord", stelt u niet zeker te zijn of hij nog dood was of levend (CGVS, p. 14). U met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd, stelt zelfs niet met zekerheid te kunnen stellen of de persoon in kwestie nog in leven is of dat hij enkel gewond zou zijn geraakt als gevolg van de aanrijding (CGVS, p. 14). Gezien u vooropstelt dat deze stammentwist aan de basis lag van het conflict tussen u en uw stam die maakte dat u uiteindelijk de ingrijpende beslissing heeft moeten nemen om Irak te verlaten, mag worden verwacht dat u minstens op de hoogte bent van deze essentiële feiten. Daarnaast moet worden aangestipt dat het tegenstrijdig karakter van uw verklaringen, op ernstige wijze afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende het door u vooropgestelde stammenconflict tussen uw stam en deze van al-Tab.

Daarnaast dient te worden vastgesteld dat u opvallend weinig weet over de problemen die zouden hebben plaats gevonden tussen de al-Tab en de Hamimi. Zo weet u niet wanneer het incident veroorzaakt door (H.) precies heeft plaats gevonden (CGVS I, p. 14). U weet evenmin waarom er na dit incident een conflict is ontstaan tussen de stammen (CGVS I, p. 14), noch kan u duiden wanneer de stammenbijeenkomst - waarin werd besloten om uw dochter uit te huwelijken - zou hebben plaatsgevonden (CGVS I, p. 15). Voorliggende omissies betreffende toch essentiële elementen van uw asielrelaas doen andermaal afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Wat verder niet kan overtuigen is het feit waarom uw stam net uw gehandicapte dochter (S.) zou hebben uitgekozen om uitgehuwelijkt te worden aan de al-Tab stam. Gezien haar fysieke toestand, zou het immers goed mogelijk zijn dat zij uw gehandicapte dochter, als onderdeel van het betaalde bloedgeld, niet zouden aanvaarden. U stelt evenwel niet te weten waarom uw stam net voor (S.) koos. U geeft aan dat uw stam mogelijks (S.) zou hebben gekozen om haar aan een echtgenoot te helpen (CGVS, p. 16). Indien dit effectief hun betrachting zou zijn geweest, mag het toch zeer frappant worden genoemd dat zij noch u, noch de grootvader van (S.) langs moederszijde, zijnde uw oom (N.), die zoals u stelde een belangrijk lid was van de stam, hier in geconsulteerd zouden hebben (CGVS, p. 17). U kan dan ook niet overtuigen waarom net (S.) werd uitgekozen door de stam om de twist te regelen. De keuze voor (S.) is eens te meer van belang daar u helemaal niet gekant was tegen de beslissing van de stammenraad om één van uw dochters uit te huwelijken. U was zelfs bereid om uw 11-jarige dochter, (A.), af te staan. Gezien het feit dat (A.) geen medische problemen had, is het weinig overtuigend te noemen dat uw stam zondermeer uw voorstel zou hebben geweigerd daar dit enkel een positieve invloed zou kunnen hebben gehad op het herstellen van de verhoudingen tussen de al-Hamimi en de al-Tab stam. Deze door u geschetste gang van zaken overtuigt dan ook niet.

Voorts dient te worden aangestipt dat het frappant mag worden genoemd dat net op dezelfde dag dat de stammenraad de beslissing nam om u te verstoten, uw broers en ooms vanuit Dhi Qar naar Bagdad zouden zijn gereisd om uw woonst in brand te steken (CGVS I, p. 17). In verband met uw woonst die in brand zou zijn gestoken op 22 september 2011, dient te worden opgemerkt dat u tijdens het tweede gehoor op het CGVS, stelt dat uw woning thans nog steeds leeg staat en niet kan worden verhuurd daar op de voordeur zou zijn geklad dat u gewroken moet worden (CGVS II, p. 2). U geconfronteerd met het feit dat dit toch een merkwaardige verklaring is gezien u vooropstelde dat uw woning in brand werd gestoken - wat zo wie zo impliceert dat het pand onbewoonbaar is geworden -, past u uw verklaringen aan en stelt u dat uw schoonvader zinnens was om het huis te laten herstellen maar dat dit verboden werd door de stam en voegt u er aan toe dat de deur werd beklad (CGVS II, p. 3). Uw verklaringen kunnen als weinig gelijklopend worden bestempeld en het heeft er alle schijn van dat u uw versie van de feiten aanpast al naargelang de vraagstelling. Daarenboven blijkt uit een schriftelijke getuigenis van de politie, die u voorlegde aan het CGVS, dat middels een inspectie van uw woonst op 25 september 2011 werd geconstateerd dat uw woning volledig afgebrand was. Uw uitleg als zou er nog sprake kunnen zijn van herstellingen of van een bekladde deur die de verhuur zouden tegenhouden, houdt dan ook geen steek. Deze vastgestelde inconsistenties doen op ernstige wijze afbreuk aan de waarachtigheid van de door u vooropgestelde aanval op uw woonst in Bagdad al-Jadida door uw eigen broers en oom. Volledigheidshalve dient te worden vermeld dat de aanval op uw huis het enige vervolgingsincident is dat u aanhaalt. U verklaarde immers dat nadat u de brief in verband met de verstoting zou hebben ontvangen op 25 september 2011, er zich geen andere feiten meer hebben voorgedaan (CGVS, p. 17; CGVS II, p.2). Gezien u vooropstelt dat uw familie zich op u wilde wreken, mag het toch bijzonder merkwaardig worden genoemd dat zij u op geen enkel ander moment meer hebben bezocht. Te meer uw echtgenote en kinderen bij haar familie verbleef, die zoals reeds aangehaald, tot dezelfde stam behoren.

Wat nog verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas is het feit dat u verklaart niet op de hoogte te zijn van de ontwikkelingen die zich nog hebben voorgedaan sedert uw vertrek uit Bagdad (CGVS I, p. 18-19; CGVS II, p. 2). Gezien uw echtgenote tot dezelfde stam behoort als u, mag het toch zeer bevreemdend worden genoemd, dat u hieromtrent niets meer zou hebben vernomen. Eens te meer gezien een deel van het bloedgeld niet werd 'betaald' daar de uithuwelijking van (S.) door jullie vertrek niet aan de orde was. Het is dan ook merkwaardig dat u stelt dat het conflict tussen de al-Tab stam en de al-Hamimi stam niet lang meer zal duren (CGVS II, p. 2). Dat u niet concreet kan aangeven hoe thans de verhoudingen tussen beide stammen liggen, alsook hoe uw familie tegenover u zou staan, te meer u stelt nog met uw oudste zus te spreken (CGVS, p. 6), is dan ook bijzonder merkwaardig. Het feit dat u nalaat u hierover te informeren, maakt immers dat u onmogelijk zelf een correcte inschatting kan maken van uw actuele vrees. Uw nonchalante houding ter zake doet dan ook andermaal afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees.

Samenvattend kan worden geconcludeerd dat u het CGVS niet heeft kunnen overtuigen dat u dreigt het slachtoffer te worden van bloedwraak door uw eigen familie en stam. U stelt verder expliciet dat uw dochter niet om andere redenen dan deze door uw aangehaald, Irak heeft verlaten (CGVS II, p. 6). U toont bijgevolg niet aan dat u een gegronde vrees heeft voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet, te weten ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang

zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit Irak krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus Algemene veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 25 januari 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De militaire successen die de organisatie boekte, herschiepen de Centraal-Iraakse provincies Nineveh, Salah- al Din, Diyala en Anbar tot oorlogsgebied, waarbij militanten van IS/ISIL/ISIS, strijders van stammenmilities, militairen van het Iraakse leger, peshmerga's en leden van sjjiitische milities elkaar bekampen om de controle van het grondgebied. Ook in het westen van de provincie Kirkuk en in het noorden van de provincie Babil speelt zich een gelijkaardige strijd af. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat de overwegend sjjiitische Zuid-Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Dhi Qar, Missan en al-Muthanna gespaard bleven van directe confrontaties tussen het Iraakse leger en IS/ISIL/ISIS. Het geweld in deze regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarische gemotiveerde wraakacties gericht waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidspersoneel gevisieerd worden. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Missan, Dhi Qar of al-Muthanna te vestigen waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS/ISIL/ISIS haar terreurcampagne tegen sjjiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS/ISIL/ISIS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger bleven uit. Wel deden zich enkele kleinschalige aanslagen voor in de stad Basra, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjjiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in Kerbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Kerbala zijn uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS/ISIL/ISIS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt. Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Dhi Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige, terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriya (Dhi Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet.

Hierbij dient te worden opgemerkt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast 'Baghdad International Airport' beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Arbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Missan, Dhi Qar en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt tevens dat het grondwettelijk voorziene "freedom of movement" door de Iraakse overheid gewaarborgd wordt. Om Irak rond te reizen heeft men enkel een identiteitskaart nodig. De bewegingsvrijheid in Centraal- en Zuid-Irak wordt evenwel sterk beïnvloed door de veiligheidssituatie. Zo leidden sommige maatregelen om de veiligheid te waarborgen (avondklok, controleposten, ...) tot tijdelijke beperkingen van de bewegingsvrijheid. De toename van het aantal aanslagen op openbare plaatsen, onder meer door het gebruik van roadside IED's en autobommen, verhoogt het risico dat weggebruikers in Irak lopen. Aan de controleposten van de politie en het leger vinden regelmatig veiligheidsincidenten plaats, waarbij ook het aanwezige personenverkeer getroffen kan worden. Uit een analyse van Cedoca blijkt evenwel dat dit risico regionaal verschilt. Het terreurgeweld dat zich in de zuidelijke provincies voordoet is minder intens en meer sporadisch dan in Centraal-Irak. Het risico dat weggebruikers in de zuidelijke provincies lopen om het slachtoffer te worden van een aanslag is navenant lager. Het wegennetwerk in Irak is voorts van goede kwaliteit. Zich verplaatsen over de weg is vooral 's nachts gevaarlijk. Er is sprake van schietpartijen, overvallen, ontvoeringen en carjackings waarvan weggebruikers het doelwit kunnen zijn. Om dergelijke misdaden tegen te gaan voerde het Iraakse ministerie van Binnenlandse Zaken in 2012 een veiligheidscampagne door op de voornaamste verbindingswegen in de provincies Basra, Salah al-Din, Nineveh, Bagdad, Kirkuk en Najaf, waarbij geïnvesteerd werd in infrastructuur en samenwerking met de stammen die de gebieden rondom de voornaamste snelwegen onder controle houden.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten op diverse bestemmingen in Irak aanbieden. Daarnaast toont deze informatie aan dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Ook in Noord- en in Zuid-Irak zijn internationale luchthavens gevestigd die vlot bereikbaar zijn.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat er in Irak geen wetten van kracht zijn die een Irakees staatsburger verhinderen om zich elders op het grondgebied te vestigen. Wel dient een burger hiervoor in het bezit te zijn van een identiteitskaart, een nationaliteitsbewijs, een "residence card" en een voedselrantsoenkaart (stukken waarover u zelf ook beschikt). Daarnaast dient bij hervestiging autorisatie aangevraagd te worden bij de administratie of de veiligheidsdienst van de regio waar de betrokkene zich wenst te vestigen. Het Iraakse "Ministry of displacement and migration" staat IDP's en teruggekeerde vluchtelingen die niet over bepaalde documenten beschikken bij om deze te bekomen. In Centraal- en Zuid-Irak is het bovendien mogelijk om voornoemde documenten te laten transfereren, waardoor het niet vereist is dat de betrokkene naar zijn oorspronkelijke woonplaats dient terug te keren om de benodigde documenten op te halen.

Daar de veiligheidssituatie in het Iraakse zuiden beduidend beter is dan Centraal-Irak, is deze regio een mogelijk vestigingsalternatief voor Iraakse burgers die het geweld in Centraal-Irak ontvluchten. De opgedreven olieontginning in de provincie Basra en het toenemende pelgrimstoerisme in de steden Najaf en Kerbala zorgen daarenboven voor een economische heropleving die buitenlandse investeerders naar deze steden lokt.

De verbeterde veiligheidssituatie en de economische heropleving in de Zuid-Iraakse provincies creëerden op de private arbeidsmarkt hoofdzakelijk kansen voor gekwalificeerde werknemers. Op de private arbeidsmarkt kijken werkgevers vooral uit naar boekhouders, personeel met administratieve vaardigheden, informatici, ingenieurs en constructiewerkers. De vraag naar werknemers met dergelijke competenties is dusdanig groot dat de politieke, tribale en/of familiale connecties van de sollicitant geen rol spelen in de aanwervingsprocedure. Het is vooral bij het bekomen van werk in de openbare sector dat de politieke, familiale en/of tribale connecties van de betrokkene doorslaggevend zijn. Ook omkoopsommen spelen bij het bekomen van een job in de openbare sector een belangrijke rol.

Zoals elders in Irak heerst er ook in Zuid-Irak een woningtekort, doch is het probleem er minder acuut dan in Bagdad. De afgelopen jaren werden een aantal grootschalige woonprojecten in Basra, Kerbala en Najaf. De overige socio-economische indicatoren in het Iraakse zuiden tonen een gevarieerd beeld. Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Zuid-Irak vestigt. Daar er geen geloof kan worden gehecht aan uw problemen met uw eigen stam, kan moeilijk worden ingezien waarom u zich niet in de provincie Dhi Qar of een andere provincie in het Zuiden zou kunnen vestigen. U woonde immers zelf tot uw zeventiende in Dhi Qar en bent dus heel goed vertrouwd met de regio. U verklaarde dat uw hele familie in Dhi Qar woont, meer bepaald in het dorp Qalat Suqar (CGVS II, p. 3). Uw vader is daar eigenaar van een grote boerderij en bezit grote stukken landbouwgrond. Uw oudste broer (K.) is het hoofd van de militaire rechtbanken in het Zuiden van Irak en een machtig persoon (CGVS II, p. 3). Uw andere broers werken eveneens in het militaire apparaat of op de boerderij van uw vader (CGVS II, p. 3). U verklaarde zelf een vermogend man te zijn en ook uw familie is niet onbemiddeld (CGVS II, p. 6), waardoor er duidelijk sprake is van een familiaal en sociaal netwerk waar u bij vestiging in het Zuiden van Irak op zou kunnen terugvallen. Anderzijds heeft u ook aangetoond een zelfredzaam persoon te zijn. U ging als jongeman in u eentje op 17-jarige leeftijd bij uw oom wonen in Bagdad. U studeerde en werkte. Ofschoon u niet uw middelbare school diploma behaalde slaagde u er in om een succesvolle restaurantuitbater te worden (CGVS II, p. 4). Bijgevolg kan moeilijk worden ingezien waarom u zich niet in het Zuiden, met name dan in Dhi Qar, uit de slag zou kunnen slaan. Verder dient te worden bemerkt dat zoals reeds aangehaald uw echtgenote behoort tot dezelfde stam en eveneens haar wortels in Qalat Suqar heeft, waardoor evenmin kan worden ingezien waarom zij en de kinderen, zich er niet zouden kunnen vestigen. In verband met uw dochter (S.), heeft u verder aangegeven dat zij gedurende jullie verblijf in België, wat haar gezichtsvermogen betreft, geen operaties of andere behandelingen nodig heeft gehad (CGVS II, p. 5). Gezien zij in Bagdad les volgde op een normale school, zij het op een privéschool, kan bezwaarlijk worden geconcludeerd dat een vestiging in het Zuiden van Irak voor haar onredelijk zou zijn. Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien. Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u over een veilig en redelijk intern vluchterternatief beschikt in Zuid-Irak waar thans geen sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat ze voorliggende appreciatie kunnen wijzigen. De door u neergelegde documenten bevestigen uw herkomst uit Irak en het feit dat u reeds jaren in Bagdad woonachtig was, elementen die hier niet ter discussie staan. In verband met de originele verklaring van de stammenraad dient te worden opmerkt dat dit document geen enkel element bevat op basis waarvan de authenticiteit kan worden vastgesteld. Daarenboven heeft dit document slechts bewijswaarde indien het gepaard gaat met geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier allermist het geval is. Voor wat betreft de kopie van aangifte d.d. 23 september 2011 op het politiebureau van Bagdad al-Jadida, alsook een kopie van uw afgelegde verklaring, een overdracht van de klacht naar het rechtbank van Bagdad al-Jadida op 26 september 2011, dient te worden opgemerkt dat ofschoon het hier officiële judiciële documenten betreft, deze documenten niet zijn opgesteld op officieel briefpapier. Enkel het arrestatiebevel heeft een officiële hoofding. In verband met dit arrestatiebevel moet dan weer worden bemerkt dat het bevreemdend is dat een dag nadat het OM de klacht zou hebben ontvangen, zou zijn over gegaan tot het uitvaardigen van een arrestatiebevel, louter op basis van uw verklaringen. Daarnaast mag het bevreemdend worden genoemd dat er bij de beschrijving van het misdrijf en het corresponderend wetsartikel wordt verwezen naar 'artikel 466' van het 'burgerlijk' wetboek, terwijl het hier weldegelijk om strafrechtelijke inbreuken gaat en er aldus zou moeten worden verwezen naar het wetboek voor strafrecht. Ook deze constatering doet afbreuk aan de authenticiteit en herkomst van voorliggend document. Verder dient nogmaals te worden opgemerkt dat ook voor wat betreft deze documenten opgaat dat enige bewijswaarde slechts kan worden weerhouden indien voorliggende documenten gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. In verband met de vaststelling van de politie op 25 september 2011, kan overigens verwezen worden naar bovenstaande motivering. Met betrekking tot het attest van het Ministerie van Binnenlandse Zaken stelde de RVV dat dit document slechts een kopie is die de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas niet kan herstellen. In verband met de medische documenten van uw dochter (S.), dient tenslotte te worden opgemerkt dat de inhoud van deze documenten niet wordt betwist doch dat deze geen ander licht werpen op voorliggende appreciatie. Met betrekking tot het UNAMI rapport, waaruit u afleidt dat uw dochter de nodige medische zorgen zou ontberen, dient te worden gesteld dat deze informatie van louter algemene aard is en geen betrekking heeft op uw persoon. Met betrekking tot

uw bijlage 26 merkte de RVV op dat u niet verduidelijkt hoe dit Belgische document de motieven van uw beslissing zou kunnen weerleggen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag van Genève van 1951 en de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*”.

Hij citeert de vluchtelingendefinitie in artikel 1 van het Verdrag van Genève en past de elementen in deze definitie toe op zijn problemen en situatie. Verder tracht hij de in de bestreden beslissing opgenomen motieven ten grondslag van de weigering van de vluchtelingenstatus te weerleggen.

2.1.2. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004, artikel 48/5 van de vreemdelingenwet, Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011, het zorgvuldigheidsbeginsel, het “*fair play beginsel*” en de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*”.

Hij benadrukt dat aan zijn identiteit en herkomst van Bagdad niet wordt getwijfeld. Volgens hem moet de situatie in Bagdad worden beoordeeld nu hij reeds in 1990, op zeventienjarige leeftijd naar daar is verhuisd. Aan personen uit Bagdad wordt op heden subsidiaire bescherming toegekend. Verweerder oordeelt ten onrechte dat verzoeker zich in Zuid-Irak kan vestigen.

Verzoeker verwijst naar artikel 8 van Richtlijn 2004/83/EG, artikel 8 van Richtlijn 2011/95/EU, de memorie van toelichting, rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) en de richtlijnen van UNHCR inzake de toepassing van een intern vestigingsalternatief. De beoordeling moet geval per geval gebeuren en de bewijslast ligt bij verweerder. Verzoeker vestigt de nadruk op de redelijkheidstoets zoals deze ook naar voor komt uit artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet. Ook een beoordeling van de mensenrechtensituatie en de socio-economische situatie is belangrijk. Verzoeker citeert uit algemene informatie en stelt dat er voor hem geen redelijk intern vestigingsalternatief voorhanden is in Irak en dat hij er in een schrijnende situatie terecht zou komen.

Verzoeker verwijt verweerder dat niet werd onderzocht of de aangehaalde veilige reismogelijkheden op hem van toepassing zijn en of hij effectief veilig in Zuid-Irak zou kunnen geraken. Zulk onderzoek is nochtans noodzakelijk. Verder moet onderzocht worden of verzoeker zowel financieel als sociaal in staat zou zijn om te overleven in Zuid-Irak. Dit onderzoek werd slechts summier gevoerd. Nergens blijkt dat werd onderzocht of verzoeker financieel draagkrachtig genoeg is om zich te hervestigen in Zuid-Irak. Evenmin werd onderzocht of hij over een sociaal netwerk beschikt waarop hij effectief kan rekenen. Volgens verzoeker bevat het administratief dossier geen afdoende landeninformatie en werd geen afdoende onderzoek gevoerd. Rekening houdend met de socio-economische factoren en de mensenrechtensituatie in Zuid-Irak kan verzoeker zich er niet vestigen. Hij zou in een schrijnende toestand terecht komen, aan zijn lot worden overgelaten en beschouwd worden als IDP. De situatie voor IDP's in Zuid-Irak is allesbehalve te noemen. Ook moet rekening worden gehouden met alle omstandigheden, zoals gezondheid en de financiële toestand. Dit onderzoek moet gebeuren aan de hand van de meest actuele informatie.

Verzoeker citeert uit algemene informatie en uit de richtlijnen van UNHCR over Irak van 31 mei 2012. Het valt op dat de opvangmogelijkheden voor IDP's in Zuid-Irak ondermaats zijn. Er zijn geen goede levensomstandigheden en de toegang tot gezondheidszorg is er extreem laag. Voor talloze IDP's is het niet mogelijk om zich te registreren. Verzoeker acht het opmerkelijk dat verweerder stelt rekening te hebben gehouden met de *UNHCR Position on Returns to Iraq* van oktober 2014 maar toch besluit tot een redelijk vestigingsalternatief. UNHCR raadt af toepassing te maken van het intern vestigingsalternatief en acht ook het Zuiden van Irak onveilig.

De gezondheidstoestand van verzoekers dochter, die lijdt aan een ernstige visuele handicap, werd door het CGVS ook zeer vlug beoordeeld. Verweerder gaat kort door de bocht en negeert de kwetsbare positie van verzoekers dochter, die gelet op de hoeveelheid IDP's nog kwetsbaarder zal worden.

Verzoeker herhaalt zijn hele leven in Bagdad te hebben gewoond en er zijn hele netwerk te hebben. Zijn echtgenote heeft haar wortels niet in Qalat Suqar in Thi Qar. Zowel verzoekers echtgenote als hun kinderen zijn in Bagdad geboren en hebben nooit in Zuid-Irak gewoond. Ter staving hiervan legt verzoeker een kopie van hun paspoorten voor. Verzoeker ontkent een familiaal netwerk te hebben in Zuid-Irak. Hij is omwille van de problemen met zijn familie naar België gevlucht. Alle overige familieleden, zoals de familie langs moederskant, wonen in Bagdad. Verhuizen van het ene oorlogsgebied naar het andere is voorts geen oplossing.

2.1.3. Verzoeker voert in een derde middel de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004, de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*" en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij herhaalt dat zijn identiteit en herkomst niet worden betwist en dat verweerder ten onrechte oordeelt ten aanzien van Zuid-Irak. Volledigheidshalve verdedigt hij zich echter ook op dit punt. Verzoeker citeert uit algemene informatie omtrent de situatie in zijn provincie in Zuid-Irak en omtrent de toename van het geweld in de andere provincies. De huidige toestand in Irak is volgens hem dermate slecht dat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Daarenboven is het risico op mensonwaardige behandelingen in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet hoog. De broodnodige humanitaire hulp blijft immers beperkt. Verweerder verwaarloost de humanitaire gevolgen die een conflict met zich meebrengt. Het geweld blijft sluimeren en er is slechts schijnbare stabiliteit. De levensomstandigheden zijn slecht. Opbouw is een werk van lange adem. Zolang de veiligheidssituatie in de omliggende regio's niet verbetert blijft humanitaire hulp uit.

Het niveau van het geweld en het aantal burgerslachtoffers evenaren deze van in 2007. In 2007 werd er wel subsidiaire bescherming verleend aan mensen uit geheel Irak. Er is geen reden om een kandidaat-vluchteling op heden anders te behandelen en minder bescherming te bieden. Gezien het verschil in behandeling niet gerechtvaardigd is, is het gelijkheidsbeginsel geschonden.

2.1.4. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift: de richtlijnen van UNHC inzake de toepassing van het intern vestigingsalternatief (bijlage 3), de richtlijnen van UNHCR inzake Irak van 31 mei 2012 (bijlage 7), de *UNHCR Position on Returns to Iraq* van oktober 2014 (bijlage 12), rechtspraak van de RvV (bijlagen 5, 6 en 13), algemene informatie inzake de situatie in Irak (bijlagen 4, 8-11, 15-31), het reisadvies inzake Irak van het Ministerie van Buitenlandse Zaken (bijlage 14) en kopieën van de paspoorten van zijn echtgenote en zijn kinderen (bijlage 32).

2.1.5. Verzoeker legt per aangetekend schrijven van 15 juni 2015 en door middel van een aanvullende nota de volgende stukken neer: de van een voor eensluidend verklaarde vertaling vergezeld kopieën van de paspoorten van zijn echtgenote en kinderen en enkele medische documenten (rechtsplegingsdossier, stuk 5). Met de paspoorten wenst hij aan te tonen dat zijn echtgenote en zijn kinderen in Bagdad zijn geboren en dat hij in Zuid-Irak geen familiaal netwerk heeft. Uit de medische documenten blijkt dat zijn dochter permanente en strikte medische opvolging nodig heeft. De attesten staan haaks op de motivering dat verzoekers dochter in België geen opvolging nodig had. Bovendien negeert verweerder de kwetsbare positie van verzoekers dochter bij de beoordeling van een mogelijk intern vestigingsalternatief in het Zuiden.

2.2. Verweerder legt op 17 augustus 2015 door middel van een aanvullende nota updates neer van de landeninformatie in het administratief dossier. Het betreft de "*COI Focus Iraq, Security Situation in South Iraq*" van 29 mei 2015 en de "*Topical Note Iraq – current opportunities to escape between the country's provinces*" van Migrationsverket van 12 juni 2015 (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

2.3. Verzoeker legt ter terechtzitting en door middel van een aanvullende nota informatie neer betreffende de (veiligheids-)situatie in Zuid-Irak (rechtsplegingsdossier, stuk 11). Hij wenst hiermee aan te tonen dat het standpunt van verweerder niet langer houdbaar is.

2.4.1. De door verzoeker aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.4.2. Waar verzoeker argumenteert dat het “fair play”-beginsel geschonden werd, merkt de Raad op dat dit beginsel inhoudt dat de overheid zich onpartijdig moet opstellen bij het nemen van een besluit en de noodzakelijke openheid en eerlijkheid in acht moet nemen. Het beginsel van de “fair play” is bovendien maar geschonden indien er in hoofde van de overheid sprake is van opzet, kwade trouw of moedwilligheid. Verzoeker toont *in casu* echter niet aan dat de commissaris-generaal zich niet onpartijdig zou hebben opgesteld of oneerlijk zou zijn geweest in het nemen van zijn beslissing, noch dat er sprake is van moedwilligheid. Het beginsel van de “fair play” is aldus niet geschonden.

2.4.3. Dient voorts te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, verstreek blijkens artikel 38 van voormelde richtlijn op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet. De omzettingstermijn van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming verstreek blijkens artikel 39 van deze richtlijn op 21 december 2013, datum waarop ook deze richtlijn effectief in Belgisch recht werd omgezet.

2.4.4. Waar verzoeker stelt dat minstens “*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” geschonden is, ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van “*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” kan dan ook niet worden aangenomen.

2.4.5. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.4.6. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.4.7. De door verzoeker aangevoerde asielmotieven en de ter staving hiervan neergelegde documenten werden reeds bij arrest nr. 138 036 van 6 februari 2015 beoordeeld. In dit arrest werd geoordeeld dat aan verzoekers asielmotieven geen geloof kan worden gehecht. Dit arrest is opgenomen in het administratief dossier. Het geniet kracht van gewijsde.

In het administratief dossier kan geen nieuw document of gegeven worden ontwaard dat een ander licht zou kunnen werpen op de reeds in het voormelde arrest gedane vaststellingen. Derhalve is noch de beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoekers relaas in de bestreden beslissing, noch de repliek die verzoeker ten aanzien van deze beoordeling voert *in casu* dienstig en blijven de in het voormelde arrest gedane vaststellingen onverminderd gehandhaafd.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4.8. Voor zover verzoeker zich in het kader van zijn betoog omtrent de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus beroept op de schending van het gelijkheidsbeginsel, dient, nog daargelaten dat hij *in casu* geenszins aan de hand van feitelijke en concrete gegevens aantoonde dat gelijkaardige situaties ongelijk worden behandeld, te worden opgemerkt dat elke asielaanvraag afzonderlijk en op individuele

wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de asielzoeker. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake de asielaanvraag. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elke concrete asielaanvraag zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de elementen ten grondslag van zijn asielrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Deze volstaan om te besluiten dat verzoeker niet aantoonde dat hij op grond van de voormelde elementen in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4; § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Waar verzoeker verwijst naar de situatie in Bagdad en Centraal-Irak en betoogt dat de situatie aldaar moet worden beoordeeld nu hij en zijn gezin reeds geruime tijd in Bagdad woonden, dient te worden opgemerkt dat hij voorbijgaat aan de inhoud van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Bij de beoordeling of de asielzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt, of toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in een deel van het land van herkomst, wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

Op basis van de informatie zoals opgenomen in het administratief dossier (map 'landeninformatie'), wordt in de bestreden beslissing omtrent de veiligheidssituatie in Zuid-Irak met recht gemotiveerd:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het “UNHCR Position on Returns to Iraq” van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus Algemene veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 25 januari 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De militaire successen die de organisatie boekte, herschiepen de Centraal-Iraakse provincies Nineveh, Salah- al Din, Diyala en Anbar tot oorlogsgebied, waarbij militanten van IS/ISIL/ISIS, strijders van stammenmilities, militairen van het Iraakse leger, peshmerga's en leden van sjiiitische milities elkaar bekampen om de controle van het grondgebied. Ook in het westen van de provincie Kirkuk en in het noorden van de provincie Babil speelt zich een gelijkaardige strijd af. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat de overwegend sjiiitische Zuid-Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Dhi Qar, Missan en al-Muthanna gespaard bleven van directe confrontaties tussen het Iraakse leger en IS/ISIL/ISIS. Het geweld in deze regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarische gemotiveerde wraakacties gericht waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidspersoneel gevisieerd worden. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Missan, Dhi Qar of al-Muthanna te vestigen waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS/ISIL/ISIS haar terreurcampagne tegen sjiiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS/ISIL/ISIS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger bleven uit. Wel deden zich enkele kleinschalige aanslagen voor in de stad Basra, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in Kerbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Kerbala zijn uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS/ISIL/ISIS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt. Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Dhi Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige, terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriya (Dhi Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet.

(...)

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Missan, Dhi Qar en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet."

Bovendien voert verweerder met recht aan dat de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in het Zuiden van Irak wordt bevestigd in de door middel van een aanvullende nota neergelegde "COI Focus Iraq, Security Situation in South Iraq" van 29 mei 2015 (rechtsplegingsdossier, stuk 9). Verweerder wordt gevolgd waar deze inzake voormelde landeninformatie betoogt dat hieruit blijkt dat deze regio niet verwickeld is in het offensief dat IS inzette in Centraal-Irak, dat zich aldaar geen directe confrontaties voordoen tussen het Iraakse leger en IS, dat er zich slechts sporadisch terreuraanslagen voordoen, dat deze aanslagen zijn afgenomen in frequentie en zwaarte, dat het overige geweld er doelgericht van aard is en dat het aantal burgerslachtoffers er beperkt is.

De door verzoeker aangehaalde informatie is niet van die aard dat zij aan het voorgaande afbreuk kan doen.

Betreffende het bij het verzoekschrift gevoegde reisadvies van het Ministerie van Buitenlandse Zaken (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 14), dient te worden opgemerkt dat dit reisadvies bestemd is voor reislustige Belgen. Dergelijk advies vormt, te meer daar het uitdrukkelijk rekening houdt met het verhoogde risico dat Westerse personen en toeristen lopen, geenszins een leidraad voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus. Een negatief reisadvies, gericht aan toeristen die niet de nationaliteit bezitten van een land of die niet van een bepaalde regio in dit land afkomstig zijn, kan niet zonder meer worden doorgetrokken naar personen die wel deze nationaliteit hebben en van deze regio afkomstig zijn. Uit het reisadvies blijkt hoe dan ook weliswaar dat zich in geheel Irak een aantal risico's voordoen doch kan, te meer nu hierin wordt gesteld dat de situatie in de Zuidelijke provincies van Irak relatief veiliger is, niet worden afgeleid dat de situatie in het Zuiden van Irak zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker houdt voorts ten onrechte voor dat het CGVS geen rekening zou hebben gehouden met de *UNHCR Position on Returns to Iraq* van 27 oktober 2014 (*ibid.*, bijlage 12). Met deze informatie wordt in de voormelde landeninformatie en in de bestreden beslissing immers uitdrukkelijk en terdege rekening gehouden.

De overige, door verzoeker bijgebrachte informatie inzake de veiligheidssituatie in (Zuid-)Irak ligt met de informatie van verweerder volledig in lijn en kan hieraan geenszins afbreuk doen (*ibid.*, bijlagen 4, 15-31). Dat zich sporadisch en hoofdzakelijk op de soennitische bevolking gerichte incidenten voordoen in Zuid-Irak wordt door verweerder en in de door verweerder gehanteerde informatie immers geenszins betwist en terdege in rekening gebracht. Dit kan op zich echter niet volstaan om aan te tonen dat de situatie in Zuid-Irak zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Dat de situatie aldaar van zulke aard zou zijn, kan evenmin uit de ter terechtzitting aangebrachte informatie worden afgeleid (rechtsplegingsdossier, stuk 11). De foto (stuk 35) van een huis toont niet

aan dat dit het huis van verzoeker betreft. Het door verzoeker genummerde stuk 36 bevat geen informatie inzake de veiligheidssituatie in Zuid-Irak. Uit stuk 37 kan slechts worden afgeleid dat zich in Zuid-Irak een aantal protesten voordoen. Uit het gegeven dat zich aldaar protesten voordoen kan hoegenaamd niet worden afgeleid dat de situatie in Zuid-Irak zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in het voormelde wetsartikel. In stuk 38 wordt de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Zuid-Irak duidelijk bevestigd. Ook uit dit stuk blijkt immers dat het geweld in Irak zich concentreert in Centraal-Irak en in het Zuiden van Irak slechts een beperkte impact heeft. De inhoud van stuk 39 ligt eveneens volledig met het voorgaande in lijn. Dat zich in Zuid-Irak nog sporadisch terreuraanslagen voordoen en dat er daarnaast doelgericht geweld voorkomt, wordt in het voorgaande immers niet ontkend. Dit kan echter niet volstaan om aan te tonen dat de situatie er van die aard is dat zij beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Rest aldus nog na te gaan of verwacht kan worden dat verzoeker zich vestigt in Zuid-Irak en of hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot deze regio.

Verzoeker verwijst in dit kader andermaal naar de *UNHCR Position on Returns to Iraq* van oktober 2014 (*ibid.*, bijlage 12). Hieruit blijkt dat UNHCR het standpunt hanteert dat het, gelet op de algemene omstandigheden en de humanitaire crisis in Irak, in principe niet aangewezen is om een Irakees bescherming te ontzeggen op basis van de toepasselijkheid van een intern vestigingsalternatief. Tevens wijst verzoeker op het belang van de socio-economische omstandigheden, de mensenrechtensituatie in Zuid-Irak en de beschikbaarheid van een sociaal netwerk. Hij betoogt dat de omstandigheden in Zuid-Irak voor IDP's moeilijk zijn, dat hij in Zuid-Irak aan zijn lot zou worden overgelaten en dat hij er in een schrijnende toestand zou terechtkomen. Ter staving hiervan voegt hij, benevens het reeds voormelde standpunt van UNHCR en het voormalige standpunt van UNHCR (*ibid.*, bijlage 7), algemene informatie bij het verzoekschrift (*ibid.*, bijlagen 8-11). Tevens legt hij ter terechtzitting informatie neer omtrent mogelijke watertekorten en enkele gebreken in de voorzieningen aldaar (rechtsplegingsdossier, stuk 11). Waar verzoeker op basis van zowel de standpunten van UNHCR, zijn eigen informatie (rechtsplegingsdossier, stuk 11; rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 7-12) als de informatie van verweerder (rechtsplegingsdossier, stuk 9; administratief dossier, map 'landeninformatie') kan worden gevolgd waar hij aanvoert dat personen die zich trachten te hervestigen in Zuid-Irak een kwetsbaar profiel hebben en in een schrijnende situatie kunnen terechtkomen, kan dit *in casu* echter niet volstaan om aan te tonen dat een intern vestigingsalternatief in zijn hoofde onredelijk zou zijn. Dat verzoeker bij een hervestiging in Zuid-Irak in een schrijnende situatie terecht zou komen kan gelet op de individuele omstandigheden van zijn zaak, zoals deze blijken uit de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing, immers niet worden aangenomen.

Verzoeker is geboren en getogen in Dhi Qar in Zuid-Irak en woonde er tot zijn zeventiende. Bijgevolg is hij goed vertrouwd met de regio. Daarenboven kan gelet op de hoger gedane vaststellingen geen geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen met zijn familie. Derhalve beschikt hij in Zuid-Irak over een ruim familiaal en sociaal netwerk. Dit netwerk beschikt bovendien over financiële draagkracht. Zo bezit verzoekers vader een grote boerderij en heeft hij grote stukken landbouwgrond. Verzoekers oudste broer is bovendien het hoofd van de militaire rechtbanken in Zuid-Irak en bijgevolg een machtig persoon. Ook verzoekers andere broers wonen en werken in Zuid-Irak, en dit in het militaire apparaat en op de boerderij van zijn vader. Verzoeker gaf daarenboven aan dat hij ook zelf een vermogend man is. Tevens is zijn familie niet onbemiddeld. Aldus kan verzoeker bij een eventuele hervestiging in Zuid-Irak duidelijk terugvallen op zijn familiaal en sociaal netwerk. Bovendien toonde verzoeker aan een zelfredzaam persoon te zijn. Zo ging hij op zijn zeventiende alleen bij zijn oom wonen in Bagdad en studeerde en werkte hij er. Hoewel hij zijn middelbare schooldiploma niet haalde, slaagde hij erin om een succesvolle restaurantuitbater te worden. Daarenboven was verzoeker voldoende zelfstandig en initiatiefrijk om samen met zijn dochter naar Europa te reizen, zich hier in een vreemde gemeenschap te vestigen en zijn dochter de nodige zorgen te bieden. Derhalve kan niet worden ingezien waarom hij in Zuid-Irak niet in staat zou zijn om zich uit de slag te slaan. Ook verzoekers echtgenote behoort overigens tot dezelfde stam en heeft haar wortels, hoewel zij en de kinderen zelf zijn geboren in Bagdad, aldus in Zuid-Irak.

Waar verzoeker voorts beweert dat niet zou zijn onderzocht of hij veilig in Zuid-Irak zou kunnen geraken en dat het dossier dienaangaande onvoldoende informatie zou bevatten, dient te worden vastgesteld dat deze louter algemene beweringen een kennelijke miskennis vormen van de inhoud van het dossier en de bestreden beslissing. In deze beslissing wordt op omstandige, duidelijke en gedetailleerde wijze uiteengezet dat Zuid-Irak voor verzoeker op een veilige en wettige manier toegankelijk is, en dit in acht genomen de bewegingsvrijheid in Irak, de mogelijkheid om zich binnen Irak elders te vestigen, de mogelijkheid om de nodige documenten daartoe te laten transfereren en de bereikbaarheid van Zuid-Irak zowel over de weg als via de internationale luchthavens in Zuid-Irak. Daarenboven betoogt

verweerder met recht dat uit de door middel van een aanvullende nota neergelegde "*Topical Note Iraq – current opportunities to escape between the country's provinces*" van Migrationsverket van 12 juni 2015 blijkt dat het Zuiden van Irak IDP's verwelkomt en dat Zuid-Irak, gelet op zijn religieuze aanhorigheid en familiebanden in de provincie Thi Qar, voor verzoeker geldt als een intern vestigingsalternatief (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

De informatie die verzoeker in deze citeert en waarin op algemene wijze wordt gesteld dat IDP's zich vaak niet kunnen of willen registreren uit vrees te worden gearresteerd (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 11), kan hoegenaamd niet volstaan om afbreuk te doen aan het voorgaande. Verzoeker toont niet *in concreto* aan dat of op welke wijze deze informatie op hem van toepassing zou zijn. Hij maakt niet concreet aannemelijk dat hij zich niet zou kunnen hervestigen in Zuid-Irak of daardoor een arrestatie zou moeten vrezen. In zoverre hij ook in deze verwijst naar het standpunt van UNHCR (*ibid.*, bijlage 12), dient te worden vastgesteld dat de hierin aangehaalde beperkingen op de toegang tot bepaalde delen van het grondgebied betrekking hebben op de Koerdische Autonome regio in het Noorden van Irak en dat uit de voormelde, door verweerder gehanteerde informatie blijkt dat het Zuiden van Irak voor hem weldegelijk op een veilige en wettige manier toegankelijk is.

Gelet op het voorgaande, dient te worden besloten dat verzoeker in Zuid-Irak beschikt over een intern vestigingsalternatief in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet. Derhalve toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.4.9. In zoverre verzoeker laat uitschijnen dat hij ingevolge de medische problemen van zijn dochter en een mogelijk gebrek aan medische zorgen bij een terugkeer niet zou kunnen terugkeren naar (Zuid-) Irak en ter staving hiervan medische documenten en informatie bijbrengt, dient tot slot te worden opgemerkt dat hij geenszins aantoonbaar dat dit enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Tevens moet worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde omtrent artikel 9ter van de vreemdelingenwet in artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat hij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier november tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS